

GYEPNÖVELŐ ZÁPORT VÁRNI,
BODZAERNYŐ ALATT ÁLLNI,
CSEPEREDNI-NŐNI EGYRE.

4

2008. ÁPRILIS

Szivárvány

BALÁZS IMRE JÓZSEF

Ruha

Kutyák, varjak,
varjak, kutyák
most még kicsik,
most még puhák.

Ha megnőnek,
kutyák, varjak
kemény falú
házat raknak.

Kemény falú
házát Hanna
bővítgeti
napról napra.

„Most még bőrd
selymes, puha,
nő majd reá
vastag ruha.”

MÁTÉ ANGI

Kicsi

Nem sietek nagynak,
csak kicsi magnak,
gomolyabognak,
cinketoroknak,
szíve csücsöknek,
négyelt tücsöknek –
maradok annak.

DONKÓ LÁSZLÓ

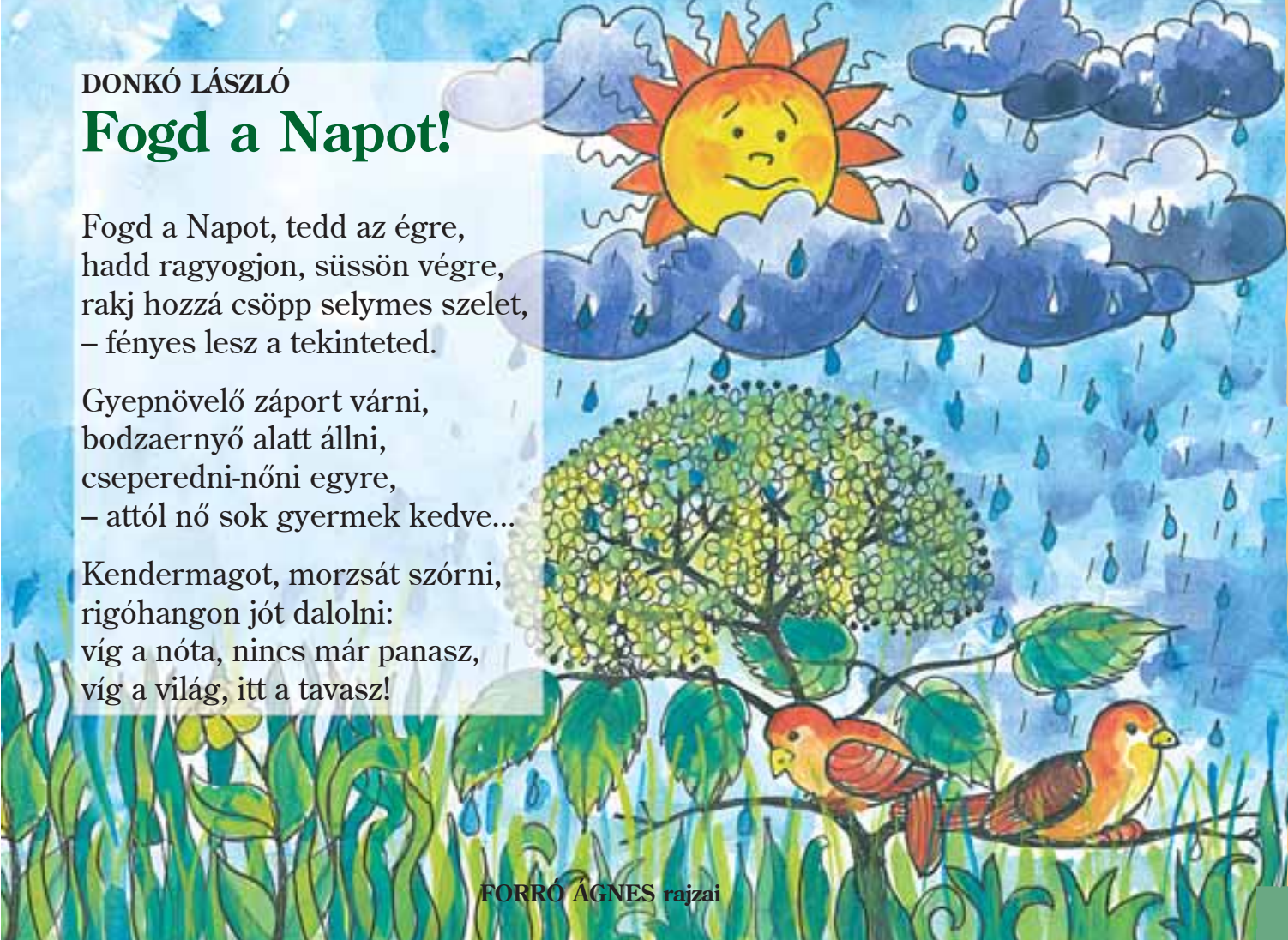
Fogd a Napot!

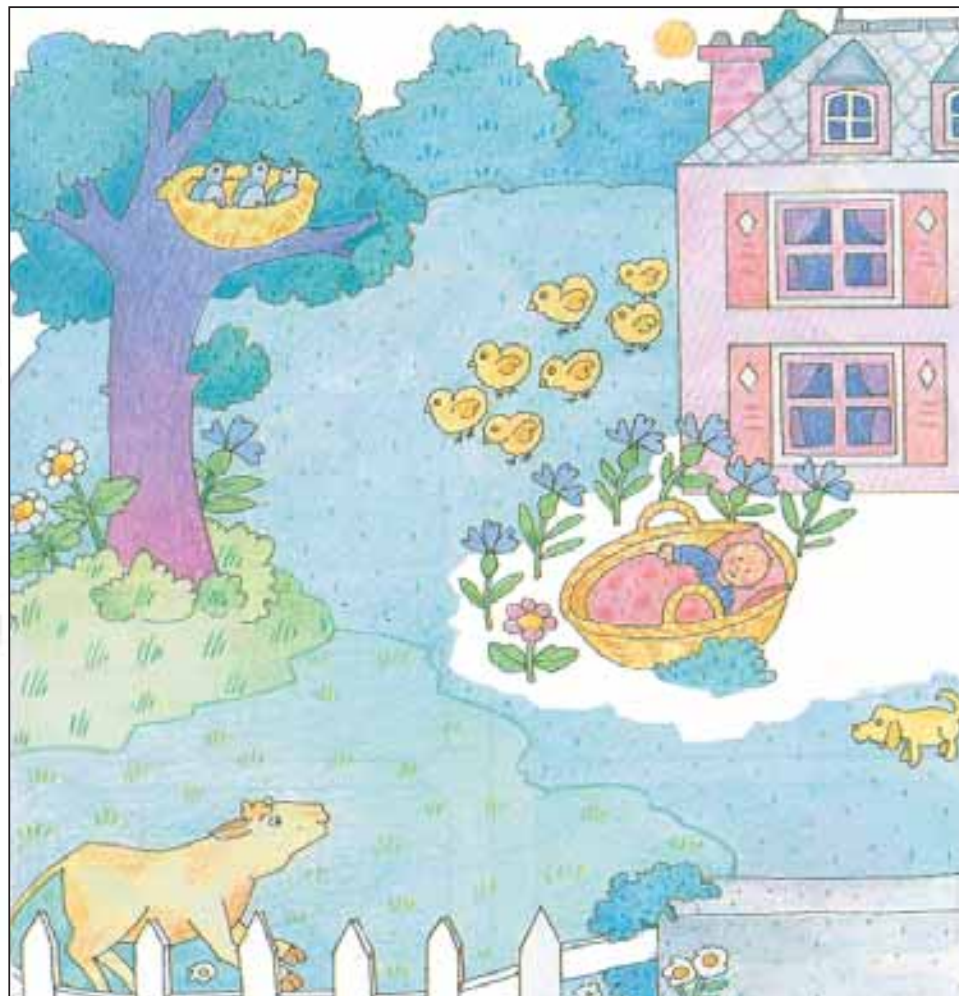
Fogd a Napot, tedd az égre,
hadd ragyogjon, süssön végre,
rakj hozzá csöpp selymes szelet,
– fényes lesz a tekinteted.

Gyepnővelő záport várni,
bodzaernyő alatt állni,
cseperedni-nőni egyre,
– attól nő sok gyermek kedve...

Kendermagot, morzsát szórni,
rigóhangon jót dalolni:
víg a nóta, nincs már panasz,
víg a világ, itt a tavasz!

FORRÓ ÁGNES rajzai

LÁSZLÓ NOÉMI

Apróságok

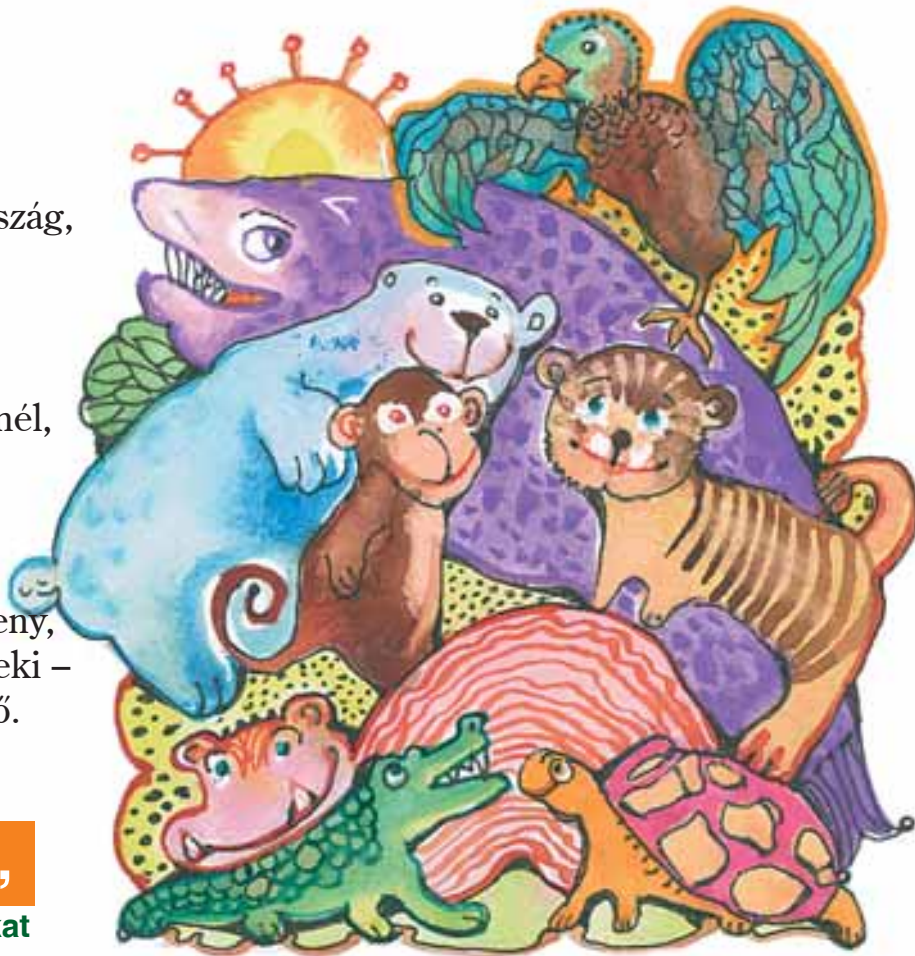
Az ujjnyi krokodil aranyos jószág,
a tenyérenyi teknőc ennivaló,
az apró víziló iszonyú vicces,
a gorillabébi oly megható –

nincs édesebb a tigriskölyöknél,
a jegesmedvebocs elragadó,
bájos az ügyetlen bálnaborjú,
sasfiókéval játszani jó,

ártatlan, apró, gyenge, törékeny,
még a nap fénye is megárt neki –
nap nap után az apróság felnő.
Van, aki akkor is így szereti?

VÁGJÁTOK KI,

és ragasszátok az anyukákat
szemük fénye mellé.

SZILÁGYI TOSA KATALIN rajza

A kiséger nagy utazása

Eszkimó mese, átdolgozta RAB ZSUZSA

Egyszer egy pöttömnyi kiséger felkerekedett, hogy nyakába veszi a világot. Az öreganyja hamuban sült pogácsát sütött neki, és elkísérte az egérlyuk széléig.

Elindult a kiséger, ment, vándorolt reggeltől estelig. Akkor tért haza a nagy útról.

– Hej, öreganyám – kiáltotta már a küszöbön –, én vagyok a legerősebb, legügyesebb, legvittezebb az egész vidéken.

– Aztán miért? – kérdezte egérőreganyó.

– Az úgy volt – kezdte a kiséger –, hogy kibújtam a lyukból, és mentem, mentem, egészen a tengerig. Se széle, se hossza, s csak úgy csapkodtak a hullámok. De én nem ijedtem ám meg! Belevettem magam, és átúsztam.

– Hol van az a tenger? – kérdezte anyó.
– A lyukunktól napkelet felé.
– Ismerem azt a tengert. Szarvas szaladt erre a múltkor, annak a patája nyomában gyűlt meg a víz.

– Roppant hegy tövébe értem. Olyan magas volt, hogy a csúcsán megakadtak a felhők. Rengeteg erdő a tetején. Már csak nem kerülöm meg – gondoltam. Nekifutottam, és átugrottam!

– Azt a hegyet is ismerem – bólintott öreganyó. – Vakondtúrás, egy bokor fű nő a tetején.

Sóhajtott az unokája, de mondta tovább:

– Megyek tovább, hát mit látok? Két hatalmas medve viaskodik egymással. Bögnek, üvöltenek, egymás csontját tördelik. Közéjük rontottam, és egyiket jobbra, a másikat balra röpítettem.

– Ismerem azokat a medvéket is – felelte rá egéröreganyó –, két verekedő hangya volt.

Erre már sírva fakadt a kisegér.

– Hát akkor nem vagyok se erős, se ügyes,

se vitéz? Szarvasnyomot úsztam át, vakondtúrásan ugrottam keresztül, hangyákat gyűrtem le?

Azt mondta erre bölcsen az öreganyó:

– Egy ilyen pöttömnyi kisegérnek, mint te vagy, a szarvasnyom végtelen tenger, a vakondtúrás édig érő hegy, a hangyák medvék. Ha nem ijedtél meg egyiktől sem, akkor csakugyan te vagy a legerősebb, legügyesebb és legvitézebb kisegér az egész vidéken.

SOÓ ZÖLD MARGIT rajzai

CSEH KATALIN

Kalap

Kalap, kalap,
Gurul a szélben,
Megyek, szaladok,
Tán utolérem.

Megfogom, feldobom,
Száll, suhan, repül,
Máris a magasba
Lendül, penderül.

Kalap, kalap,
Csak volt az enyém.
Hol van most, hol van?
A hold tar fején.

SIMON RÉKA ZSUZSANNA

Kalapúr

Nagypapa öreg zöld kalapja évek óta ott lógott az előszobai fogason. Szeretett itt pihenni, unalmában olykor elbóbiskolt, s a régi szép időkről álmódott. A bejárati ajtón beözönlő vendégek csevegése vetett véget ezeknek a varázslatos álmoknak.

Nagypapa fiatalkorában még a sarki fűszeresig sem ment Zöld Kalapúr nélkül. Együtt öregedtek meg.

Zöld Kalapúr helyét egyszer csak Barna Kalapúr vette át. Barna Kalapúr fiatalosan erős, új, mogyoróbarna színű kalap volt. Nagymama ajándéka. Így aztán Zöld Kalapúr nyugdíjba vonult. A fogasra. Látott és halott mindent, ezért nem volt túl unalmas nyugdíjassága. Csakhogy egy világot járt kalap nem tűrheti a semmittevést.

A vendégek indulni készültek. A nagy sürgés-forgásban senki nem vette észre Zöld Kalapurat, amikor egy cirkuszi szaltó-

val megvált a fogason lógó kabáttársaktól, és kigurult az ajtón.

Odakint dühösen fújt a szél. Vagy a szelek? Nem tudom, ugyanis a szelek (a kis, a közepső, a nagy szél) néha együtt fújták a magukét. Főleg, ha mérgesek voltak. A szellő ilyenkor messzire elkerülte őket, nehogy összeakasszák levegőbajuszukat.

Zöld Kalapúr nem emlékezett ilyen szélfúvásra. Meg is ijedt egy kicsit, amikor a szél felkapta, és úgy repítette, akár egy tollpihét. A fák fölé emelte. Zöld Kalapúr sosem látta ilyen fentről a világot. Mosolygott is magában a sok furcsaság láttán. Az emberek ide-oda szaladgáltak, az állatok menekültek a szél haragja elől. Pillanatok alatt kiürültek az utcák. Zöld Kalapúr csak nevetett, és röptében arra gondolt, milyen izgalmas és érdekes életük lehet a madaraknak.

A szelek (vagy csak a szél?) megunták a mérgelődést, elcsendesedtek. Zöld Kalapúrat egy magas, dúskoronájú gesztenyefa legfelső ágára tették le. Kalapúr nem ellenkezett, tetszett neki a kilátás. A fával szemben sokablakos, kék iskola állt, füves udvarral. Az iskola szomszédságában játszótér, mászókákkal, csúszdával, homokozóval, hintákkal. Zöld Kalapúr örült a gyerekseregnek, a csetlő-botló apróságoknak, de igencsak elfáradt. Alig hunyta be a szemét, el is aludt.

Arra ébredt, hogy rigómama gallyakkal béleli. Kalapúrból fészek lett, rigóotthon. Azóta ül büszkén a fa tetején, óvja a kisrigókat.

Ha a kék iskola előtt mentek el, nézzetek fel a magas gesztenyefára. Integessetek Zöld Kalapúrnak!

BÁCS MÁRIA

Gerlecsalád

Egy gyönyörű tavaszi napon huncuton mosolygó napsugár simogatta végig a zöldülő vetést, a szürke utakat, a pirosan vagy porosan pipálgató háztetőket.

Egyszer csak gyönyörű udvarra tévedt: mindenhol virágok fogadták, a közepén fenyő állt délcegen. Az udvar lakói szárnycsapásokra lettek figyelmesek: gerlepár építette fészket a sűrű ágak közé. Egy ág jobbról, egy balról, s ha nem is valami csinosra, de elkészült a bölcső.

Telt-múlt az idő, a gerlek buzgón hordták fiókáiknak az élelmet. A kicsik nőttek, napról-napra szebbek lettek, megtanultak repülni.

VÁGJÁTOK

ki a túlsó lapot, kemény alapra fektetve pengével metsszék be a vastag vonalakat, majd szőjétek bele a színes papírcsíkokat, amiket a lapok széléről vágatok ki.

Megérkezett a tél. Vastag hóbunda borította az udvart, a kertet. A gerlek nem találtak élelmet, és fáztak. Az udvar lakói etetgették őket. Múltak a hetek, teltek a hónapok, beköszöntött a vidám kikelet. A gerlek boldogan röpdöstek ki a fészekből, sütkeztek a langyos napsütésben.

A huncut napsugár ismerősként köszöntötte őket:

Zöld vaskapu, ólomzár,

Kis pajtásom, itt laksz hát?

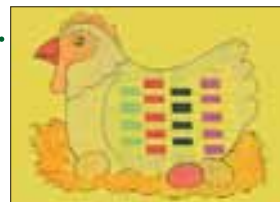
Udvarotok meseország,

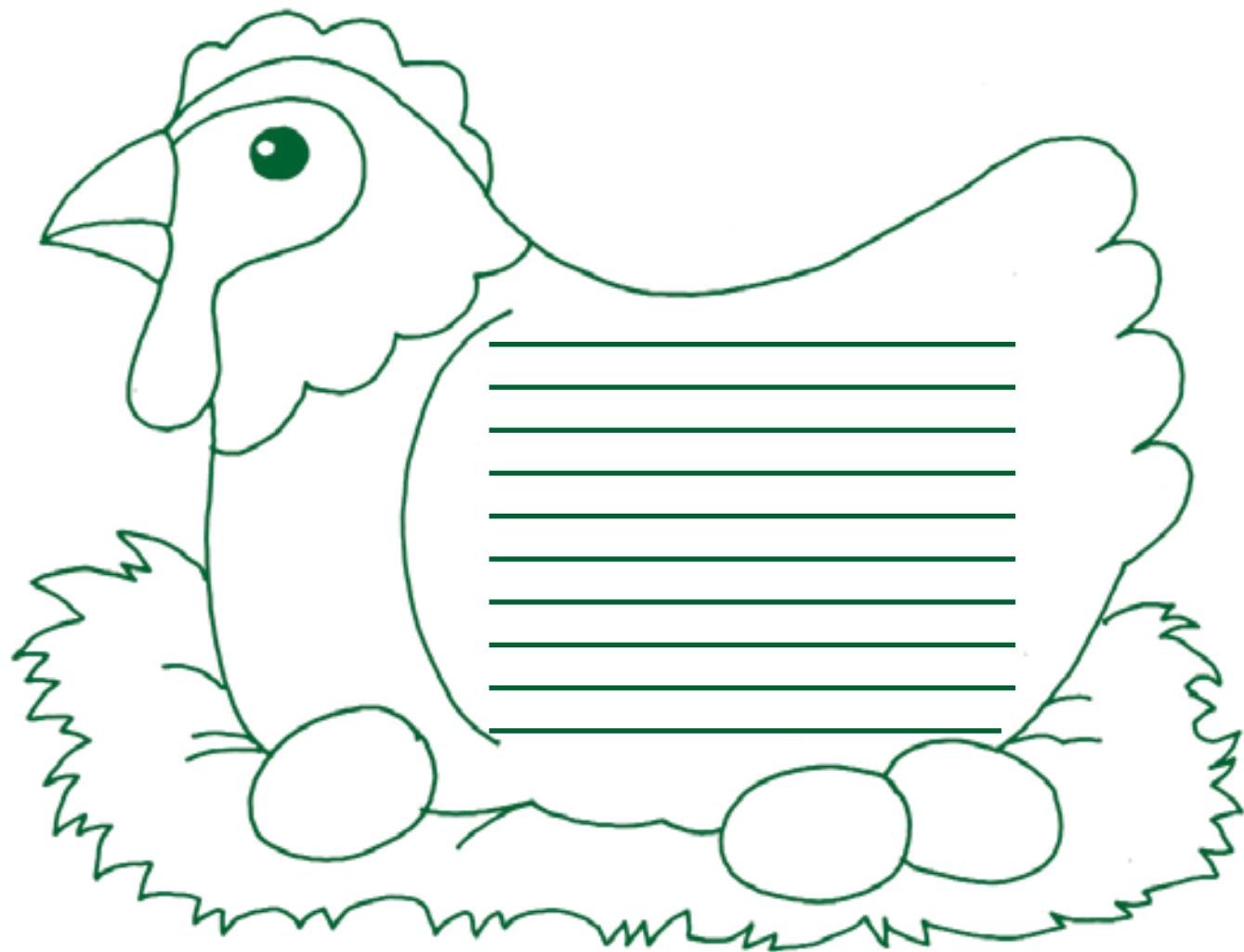
Integet a sok-sok virág.

Itt egy rózsza, ott egy páfrány,

Közepén az ős fenyő áll,

Lakója a gerlecsalád.

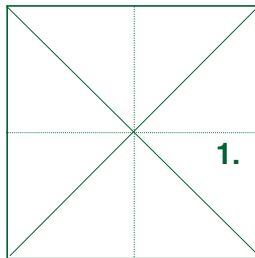
MÁTÉ ANGI

Cirkuszos

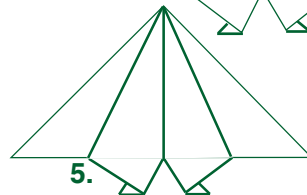
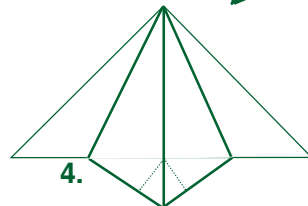
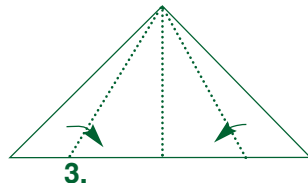
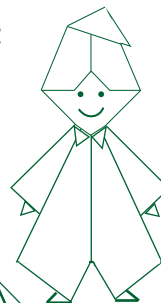
A vattacuk'–
a cuppanó,
üvegszem,
összekoccanó,
có ki, te hinta,
görbe ló,
ostor,
a szőrre pattanó,
bohóc gatyája,
villanó,
a vattacuk'–
a cuppanó.

HAJTOGASS ÉS SZÍNEZZ

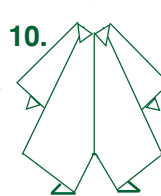
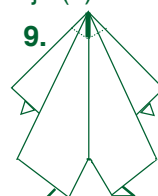
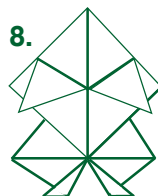
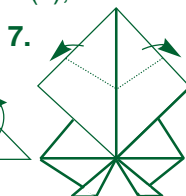
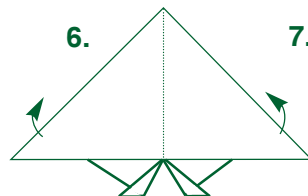
bohócpárt.

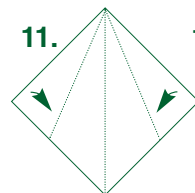
Hajtogasd meg a négyzet alakú papír átlóit és felezőit (1), készíts belőle „sátrat” (2).

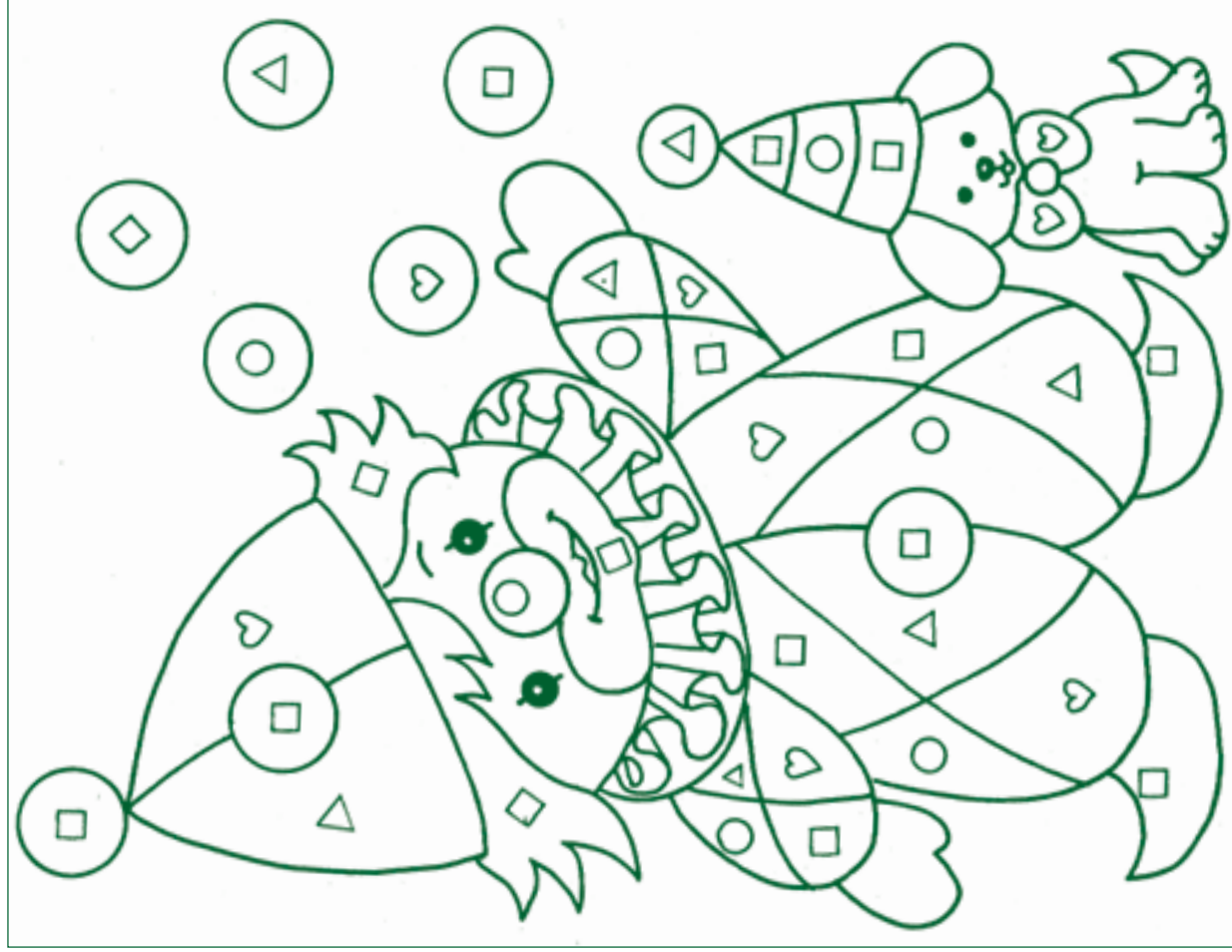
A sátor két felső csücskét hajtsd a felezővonalra (3), majd az alsó csücskeket vissza (4), ezekből lesz a bohóc lábfeje (5).

Most fordítsd meg az egész lapot, a két csücsköt hajtsd fel (6), majd vissza (7), ebből lesz a két kéz (8). Fordítsd újra meg, kicsit vágd be a felső részét (9), és hajtsd vissza a gallért (10).

A bohóc feje negyedakkora papírdarabból készül, mint a teste. Két sarkot hajts a felezővonalra (11), a sapka csücskét hajtsd előre, az arc előtt pedig kétfelől dugd hátra (12). Ragaszd össze a fejet a testtel.

☐ SÁRGA

☐ BARNÁ

☐ PIROS

☐ KÉK

☐ ZÖLD

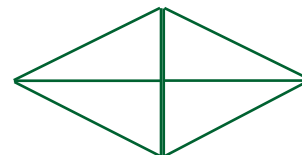
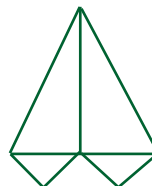
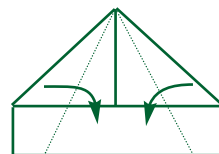
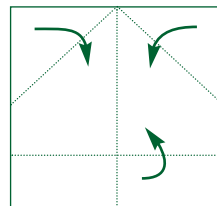
SZÍNEZD KI

a bohócot a jelek szerint.

MARKÓ BÉLA

A pitypangok királya

Ahogy a nap az égre felkel,
s ahogy már jó meleg a reggel,
egyszerre nyílik ezer pitypang,
egyszerre néz, egyszerre rikkant:
kicsik vagyunk itt lent, a réten,
de lámcsak, odafent az égen
hogy fénylik sárga bóbitája,
ott él a pitypangok királya!

**Nagy Anita Völcsökről küldte el nekünk
a pitypangok királyát, a fényes napot. A
rajz szerint hajtogatta, kettőnként
összeragasztotta az ékeket.**

Zene, vers: GRUYLLUS VILMOS

1. Zöld me-ző-ben sár-ga pötty: pity-pang nőtt a fű kö-zött!

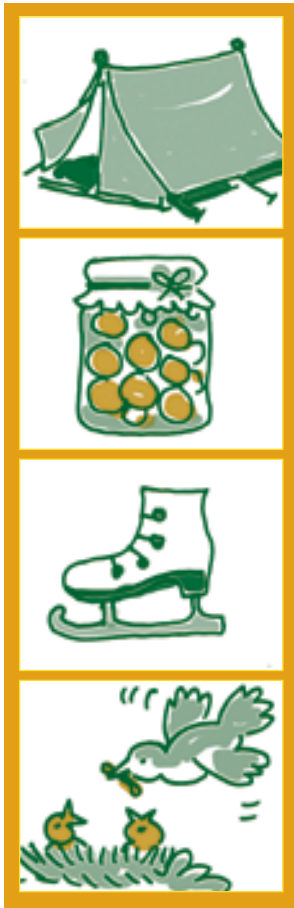
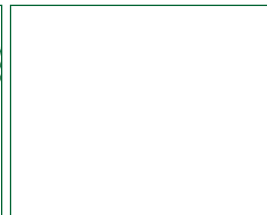
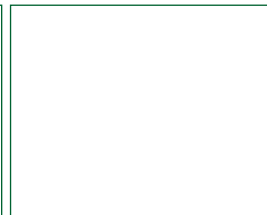
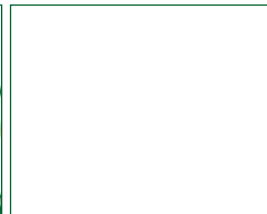
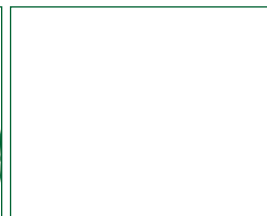

Kék me-ző-ben sár-ga láng: ég- ből süt a nap re-ánk.

2. Egyre jobban tűz a nap, réten pitypang-áradat!

Nincsen már se zöld, se kék, sárga lett a föld s az ég.

HOL A HELYE

a négy kint rekedt rajzocskának?

CSEH KATALIN: **Vágy**

Ha volna egy lovam,
Hamar ménem,
Átrappolna velem
Földön-égen.

Ha volna egy lovam,
Pej paripám,
A Tejúton galoppozna
Éjfél után.

Milyen volna a lovam?
Kese lábú? Hóka?
Almásderes? Vagy veres,
Mint a ravasz róka?

Ha volna egy lovam,
Bár egy gebém,
Mit bánnám, hogy girhes,
Göthös, fölnyergelném.

S lenne belőle gyönyörű táltos,
Csodájára járna az egész város.

VEZESD

a lovast a várba úgy, hogy
ne vegyék észre az indiánok.

Szivárvány-POSTA

Mennyi rajz! És mind a pályázatra érkezik. Aki nem találja nevét itt alább, ne búslakodjék, májusban folytatjuk a felsorolást, sőt eredményt is hirdetünk: **Bereczki Tímea**, **Misti Alíz**, **Kolozsvár**; **Balázs Botond**, **Segesvár**; **Márton Mihály**, **Árpástó**; **Köteles Zoltán**, **Gernyeszeg**; **Fleischer Balázs**, **Görgényüvegcsúr**; **Nyitrai Szidónia** és **Kamilla**, **Aranyosgyéres**; **Antal Andrea**, **Ambrus Zsolt**, **Szilágynagyfalu**; **Pásztor Andrea**, **Kányádi Orsolya**, **Németh Blanka** és **Gyula**, **Nagygalambfalva**; **Fetco Dávid**, **Székelyhíd**; **Szántó Izabella**, **Borbély Dávid**, **Ludescher Júlia**, **Marosvásárhely**; **Fejér Ákos**, **Zabola**; **Boga Zsombor**, **Erdőfüle**; **Antal Csongor**, **Gyergyószentmiklós**; **Verebics Péter**, **Sepsiszentgyörgy**; **Nagy Csilla**, **Mezőpanit**; **Boldizsár Tamás**, **Kézdiszentkereszt**; a **szatmárnémeti** Gulliver; a **kolozsvári** 26-os és 66-os; a **gyergyószentmiklósi** Csillagszem; a **brassói** 28-as, a **sarmasági** 1-es, a **csíkszentimrei** 4-es, a **nagyvárad** Evangélikus, a **székelykakasdi**, a **szilágypaniti** óvoda; a **szilágykrasznai** Óvoda és Napközi; a **nagykárolyi** 3-as Iskola II. B; a **szászrégeni** A. Maior I. B; a **nagybányai** P. Dulfu Iskola I. C, a N. Iorga Iskola II. F; a **szatmárnémeti** Bălcescu-Petőfi Iskola II. osztálya; a **dési** I. és II.; a **samosardói** II.; a **magyarlapádi** II.; a **pákéi** I-II.; az **ombodi** I.; a **tordai** I. D osztály; a **pávai** kisiskolások.

Huszárok

A fiúk „felülnek” botparipájukra, és sorba állnak. Ketten kötelet feszítenek ki előttük. Az első két sor ritmusát a kötél tartók a lábukkal, a huszárok a bot végével dobogják ki. Az „uccu, pajtás”-nál indul a sor, szerre mind átugratnak a kötélen. Aki nem, zálogot ad. A kötelet felválthatja a mély árok – egy földre leterített sál is.

Kipp, kopp, ka-la-pacs, ki-csi ko-vacs, mit csi-nálsz?

Sár-ga lo-vat pat-ko-lok, a-rany szeg-gel sze-ge-lek.

Uc-cu, paj-tás, kapj fel rá-ja, úgy-is te vagy a gaz-dá-ja.

Földgömbmese

Egy nap a Föld kettévált. Olyan lett, mint két tálikó. Egyikbe a király nagy-nagy várat épített.

Ordítás hallatszott. A Föld másik oldaláról átjött a negyvenfejű sárkány, hogy elfoglalja a várat. Enni kezdte minden lakójával együtt. Addig ette, amíg kipukkant.

Kányádi Orsolya,
Nagygalambfalva

– Most jövök! – felelte a fiúcska.

Jánoska megette a tojásrántottát, és megjavította a földgömbjét.

Egy bűdös zokni lett belőle, amelyikben három káposztamag lapult. A király elindult, hogy elültesse őket. Nagyon dühös volt, ordibált, mert a sárkány megette a várat.

Mindezt Jánoska játszotta. A kedvenc gumiemberkéje volt a király. A földgömbjét kettévágta, kockákból várat épített bele. Aztán jött a félelmetes plüss-sárkány, és elrontotta. Jánoska szövetdarabkát vett elő, és alátett három morzsát. Ez volt a bűdös zokni és a három mag.

– Jánoska, gyere, kész a tojásrántotta! – kiáltott a konyhából az édesanyja.

Józsa Ádám, Kolozsvár

Hajdó Zsombor, Kovácszna

Ábrahám Ágnes, Csíkszereda

**Csikós Adrienn,
Kovászna**

A bolhabőr cipők

Volt egyszer, hol nem volt, egy szépséges kiráylány. A napra lehetett nézni, de rá nem.

Egyszer, amikor a kutyájával játszott, hirtelen a kezére ugrott két bolha. A kiráylány betette őket egy zsírosüvegbe. A bolhák kinyalták a zsírt, és olyan nagyra nőttek, hogy összetört az üveg. A kiráylány megparancsolta az udvari cipésznek, hogy készítsen cipellőt belőlük.

Kihirdette, hogy ahhoz megy feleségül, aki meg tudja mondani, milyen bőrből készült a cipője. Jöttek bárók, grófok, királyok, de senki sem tudta megmondani. Egy királyfi kihallgatta a szolgálok beszélgetését. Másnap ment a kiráylány elé, s mondta:

- A cipőd bolhabőrből készült.
 - Eltaláltad, te az enyém, én a tied, ásó, kapa, nagyharang válasszon el minket! – kiáltotta a kiráylány.
- Boldogan éltek, míg meg nem haltak.

Beküldte Bántó Erzsébet Abigél, Szilágysámsón

Hőgye Richard

Vizi Bálint, Csíkkarcfalva

ZÁGONI BALÁZS Játékvilág

Anyának feltűnt, hogy Barni már novemberben sokat beszél telefonon az egyik marosvásárhelyi unokatestvérével, Csengével. A dolog Apának is feltűnt, de csak decemberben, amikor kijött a telefonszámla.

– Édes fiam, nem gondolod, hogy egy kicsit sokat telefonálgatsz?

– Nem gondolom, Apa. Csenge és én vagyunk a Játékvilág főszervezői, ezért kell sokat telefonálnunk.

– Mi az a Játékvilág? – kérdezte Anya.

– Majd megtudod Karácsonykor – mondta Barni, és titokzatos mosoly ült ki az arcára.

Szokás szerint Anya, Apa és Barni Karácsony másodnapján utazott Vásárhelyre, hogy ott együtt ünnepeljenek a család másik felével. Ika mamáéknál addig senki nem bontotta ki az ajándékokat, sőt még bemenni sem volt szabad abba a szobába, ahol a karácsonyfa állt. Másodnapján aztán volt éneklés, aján-

dékbontogatás és finom ebéd.

Harmadnapján ebben az évben egy új szokás született: ekkorra szervezték a gyerekek a Játékvilágot.

A szülők csak azt látták, hogy a gyerekek sokat pusmognak, sutyorognak, és Karácsony harmadnapján kora délutántól nem mehettek be a konyhába. Aztán már a nagyszobába sem. Ha méltatlankodni kezdtek, Barni vagy Csenge megnyugtatta őket, hogy min-

den rendben van, és később nagyon fognak örülni annak, hogy nem mentek be. Egy idő után Ika mama furcsa illatokat érzett a konyhából. Gyorsan kiszaladt, de a gyerekek annyira szépen kérték, hogy végül visszaült a karácsonyfa köré a többi felnőttel együtt.

Ekkor feltárult a nagyszoba ajtaja, és Örsi hangosan tessékelte befele a felnőtteket.

– Tessék, csak tessék! Hamarosan kezdődik a Játékvilág! Foglalják el helyüket!

A szobában pontosan hat szék volt, mindegyiken valamelyik felnőtt neve.

– Itt az ideje egy kis játéknak! – jelentette be Barni. – Versenyezni fogtok!

– Nem kell félni, nem lesz nehéz. Csak olyat kell tennetek, amit az iskolában mi is szoktunk – mondta Örsi, és papírlapokat osztott ki, melyeken ilyen kérdések álltak: Melyik a legmagasabb hegy Európában? Hány tengerrel határos Románia? Melyik a legrégebbi város Magyarországon?

A felnőttek erősen törték a fejüket. Bé tata akart kérdezni valamit Ika mamától, de Örsi

szigorúan rászólt:

– Nem szabad beszélgetni!

Az idő hamarosan letelt, Örsi összegyűjtötte a lapokat, és hamar ki is javította őket. Utána a fejét csóválta:

– Hááát, ötödikes földrajzból megbuknátok, az biztos!

– Nem baj, valami könnyű próba következik

– mondta Barni, és kottákat osztott ki a felnőtteknek. – Megtanulunk egy új éneket! Anya és Csilla néni lesz a szoprán, Ika mama az alt, Apa a tenor, Apuzsolt és Bé tata a basszus.

Az énektanulás sem ment könnyen. Amíg külön énekeltek a szólamok, minden rendben volt. De amikor egyszerre kellett volna, akkora hangzavar lett, hogy Abigél és Barni befogta a fülét.

– Nem baj – mondta Csenge –, most könnyebb feladat következik: táncolni fogtok!

Apa és Apuzsolt morgott, hogy azt már nem.

– Mi lenne, ha én is ilyen mondanék a tanító néninek? – kérdezte Barni csípőre tett kézzel.

Így Bé tata feltápászkodott, és felkérte Ika mamát, Apa Anyát, Apuzsolt...

– Nem jó! Ne mindig a megszokott párokkal táncoljatok! Nekünk is ezt tanították az iskolában – mondta Csenge.

Úgyhogy Bé tata Csilla nénivel, Apa Ika mamával, Apuzsolt pedig Anyával táncolt.

Vagyishogy táncolt volna, de Csenge olyan cd-t tett fel, amin csak tangó volt, hisz éppen ezt tanulták az iskolában. No, meg kellett volna nézni, hogyan tangózott Apa és Apuzsolt! A gyerekek a hasukat fogták nevetgükben.

Ezután következett a kiértékelés. Barni előállt:

– Mély sajnálatunkra első, második és harmadik díjat nem oszthatunk, mert az eredményeitek nagyon gyengék. De mindenki kap egy dicsérő oklevelet a részvételért.

És kézzel rajzolt, szép dicsérő okleveleket osztottak ki minden felnőttnek.

– És lesz még egy meglepetés!

A felnőttek leültek, és vártak, a gyerekek eltűntek a konyhában. Aztán mosolyogva, kötényben érkezett Örsi és Barni, kezükben egy-egy tepsi gőzölgő pizzával. A felnőttek csak hűledeztek. Hamarosan kiderült, hogy a pizza nemcsak szép, de finom is. A főszakács Örsi volt, a segédje Barni. Aztán hamarosan érkezett Csenge és Abigél, ők finom barackízes tésztát hoztak. A szülők tovább ámuldoztak, ettek, ittak, jól laktak, és Bé tata megjegyezte, hogy nem is olyan rossz dolog ez a Játékvilág. Apa hozzátette, hogy lehetne gyakrabban is, hátha akkor megtanulna táncolni.

– Ízlett a pizza? – kérdezte Örsi.

– Igen – mondták kórusban a felnőttek.

– Hát a tésztát? – kérdezte Csenge.

– Nagyon! – bizonygatták a felnőttek.

– Ezeket azért sütöttük, hogy tudjátok: nagyon hálások vagyunk a sok finomságért, amit születésünk óta nekünk készítettetek –

mondta Abigél.

Ika mama, Anya és Csilla néni meghatódva néztek össze, majd sorba pusztították a gyerekeket. Apa és Apuzsolt megbeszélték, hogy nem is olyan egyszerű dolog az iskola. Bé tata pedig megkérdezte, végül is melyik a legmagasabb hegycsúcs Európában.

Mi tagadás: ez az esztendő egy kicsit mintha „megtréfált” volna bennünket. Február, ahelyett, hogy beérte volna szerényen a szokásos 28 nappal, idén (mint minden negyedik, „szökő” évben) – 29 naposra sikeredett. Húsvét is korábban volt a sok évi átlagnál: már márciusban megünne-

Kovács Eszter, Négyfalu

pelhettük. Másodnapján kedves fiúbarátaim megöntözték édesanyjukat, leánytestvéreiket, a tanító és óvó néniket s persze a lányokat. Én is megöntöztem kedves feleségemet, Típetupát.

Áprilisra semmi sem maradt. Vagy mégis? A ravaszabbak mindjárt április elsején beugrathatják a hiszékenyeket, meg nem mondom mivel. De ha valamelyiketek észreveszi, hogy nevetnek

rajta, vagy azt éneklik neki, hogy „április bolondja, felmászott a toronyba” – már tudhatja, hogy biza őt ugratták be. Vízirígó azt meséli, egy kis vakáció is jut nektek áprilisra.

És persze a gyönyörű tavaszi vasárnapok! Lám, lesznek áprilisi ünnepeink.

Igaz, dolgunk is akad itt, az Erdőben kettőnknek Típetupával – de nektek is. Míg ti, elsős barátaim, az ábécé utolsó betűivel barátkoztok, mi ketten gondosan kiszel-

Balázs Botond, Segesvár

Bota Roland, Mezősámsond

lőztetjük odúnkat, rendbe teszünk mindent, magát a gyönyörű tisztást is, hogy amikor a virágos május érkezik, minden tiszta legyen és illatos. És kezdjük a gyűjtögető munkát. A kucsmagomba szárítva a legjobb, levesnek. Am ti ne gyűjtögetéssel foglalkozzatok ebben a hónapban, inkább azon legyetek, hogy szorgalmasan tanuljatok, így aztán majd annál jobban örvendezhettek a nyári vakációnak. Ovis barátaim, ti is tanuljatok minél több szép verset-éneket.

Nagyon várom kedves leveleiteket: az ovisokét is, akik szüleiknek-nagyszüleiknek, nagyobb testvéreiknek diktálhatják a nekem szánt levelet. Már számtalanszor elmondtam: legnagyobb örömöm, ha első, saját kézzel írt leveleket olvashatom.

Ne feledjétek: valahol az Erdőben, az Óriásnagy Bükkfa odújában lakik két igaz barátotok: Típetupa és én.

Melyhez hasonló jókat,

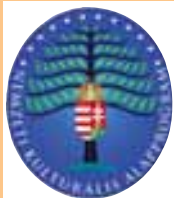
CSIIKE

Vágd ki az utolsó bélyeget, ragaszd a gyűjtőlapra, és csoportoddal vagy osztályoddal közös borítékban, névsorral együtt küldjétek el nekünk! Ajándékokat évváróig megkapjátok.

Bács Szidónia rajza, Éfalva-Zoltán

E lapszám támogatói:

Címlap: FORRÓ ÁGNES

SZIVÁRVÁNY, kisgyermekes képes lapja. XXIX. évfolyam, 314. szám. Kiadja a NAPSUGÁR Kft. Szerkesztik: ZSIGMOND EMESE főszerkesztő, MÜLLER KATI képszerkesztő. Arculatterv: KÖNCZEY ELEMÉR. A szerkesztőség postacíme: 400446 Cluj, Str. L. Rebreanu nr. 58. ap. 28. C.P. 137. Telefon/Fax: 0264/418001. E-mail: naps.sziv@napsugar.ro Honlapszerkesztő: KOMÁROMY LÁSZLÓ; www.napsugar.ro Megrendelhető a szerkesztőség címén. **A lapok árát a következő bankszámlára várjuk: Cont IBAN RO45RNCB0106026602080001 B.C.R., SUC. CLUJ S.C. NAPSUGÁR-EDITURAS.R.L. CUI: 210622** Készült a kolozsvári TIPO OFFSET Kft. Nyomdájában. **ISSN 1221-776x.** **Ára 1,6 lei**

**A nagykarolyi nevelőotthonból
írták Csipikének:**

- Olyan jó lenne, ha velünk lennél! Ti hányan vagytok? Itt 16 gyerek és 8 felnőtt van.

- Mikinek hívnak, és román vagyok. Azt mondta egy nevelő, hogy gombában laksz vagy virágban.

- Nem vagyok mindig jó gyerek, de azért igyekszem. Mondd meg nekem, állataid vannak? Álmodni fogok rólad. Kik a te szüleid?

- Ha tudnám, mikor van a születnapod, vennék neked egy kalapácsot, amivel kalapáld a kilincset. Remélem, még írsz ilyen szép meséket.

Szalontai Róbert,
Kolozsvár ▶

Balló Dávid, Csíkcsecsó

Előjön a süni
A téli vackából.
Minden állat örül,
Hogy süt a nap,
Az őzike a fűbe
Nagyot harap.

Badi Noémi, Alsócsernáton

**A nagyváradi
A. Mureşanu
Iskola
I. C osztálya**

Kedves Csipike!

Az osztályból egy pár gyerek írt neked, a többi nem hiszi, hogy létezel, de én tudom, mert barátok vagyunk. Pusziom Tipetupát és az öreg bácsit. Megint első tanuló lettem, ugye büszke vagy rám? Nagyon szeretlek, mert nekem csak te vagy az egyetlen barátom.

Urbanovics Mrika, Szalacs

Kedves Csipike!

Az osztályban van egy mesefánk. Minden-
kinek van rajta egy színes ága. Ezekre rajzol-
ja a molyt a tanító néni, valahányszor mesét
olvasunk. Nekem már 43 molyom van.

Még ír rólad könyvet Sándor bácsi? El
szeretném olvasni.

Németi Boglárka, Zilah

**Bagy-Balog Beatrix,
Kolozsvár**

Hernyócska egy ágon ül,
Tarka lepke ott repül.
Légy vidám, kis hernyó,
Te is leszel pillangó!

**Gombos Andrea Bernadett,
Marosvásárhely**

Üzeni a gólyahír:
megjött már a gólya,
ma reggel békászni ment
a mocsári tóra.

Farkas Loránd Attila, Egrestő

**Erdős Fanni,
Székelyudvarhely**

Volt egyszer egy kis tarisznya. Télen
aludni küldték a sutba.

Kis tarisznyánk búslakodott, mert na-
gyon, nagyon unatkozott. Arra jött egy
kisegér. A tarisznya befogadta. Az egér-
ke sürgölődött-forgolódott, sonkát ke-
resgélt, de nem talált. Mivel az akasztót

elrágta, a tarisznya leesett, s a porban hempergett.

Tavasszal a gazdája megtalálta, megvarrta, és az ételt belerakta. Azóta a
tarisznyával kettesben a mezőket járja, s a madárral énekel.

Kovács Norbert, Szilágysomlyó

Rajz- üzenet

Divin Judit,
Nagyvárad

László Helga,
Zabola

Cvetkovic Teodora,
Szabadka

Fejér Huba,
Zabola

Kiss Balázs,
Gyergyóalfalu

